

Bil İstedim

— maydurmus · 21 Şubat 2015

Kimse bilmez takvimlere gençliğimi astığımı Son umudun defterini dürüyorum bil istedim Bir makberin
kiblesine hazır ettim yastığımı Dört tekbirle musallaya yürüyorum bil istedim Sen gideli yalanınla
kutsayarak taatleri Ebû Cehil günahıyla yok sayarak vaatleri
Bir intihar kisvesine bürünmüş tüm saatleri
Kaçınılmaz nihayete kuruyorum bil istedim

Soluduğum her nefeste çoğaldıkça hasaretim
Bir eyvahın balyozuyla kırılıyor cesaretim
Daha kaç yıl sürecek ki yokluğuna esaretim
Otuz yıldır bir zindanda çürüyorum bil istedim

Bir hayalin terkisine ölü düşleri yükleyip
Zulüm denen filler için boşa Ebabil bekleyip
Yani topal gölgelerin arkasından emekleyip
Mantığımı çıkmazlara sürüyorum bil istedim

Sen silsen de izim kaldı aşk-ı masal çağlarında
Kah Mecnunun çölündeyim kah Ferhatın dağlarında
Bir bülbülün lisanıyla ötüp hasret bağlarında
Yüreğimi fütursuzca buruyorum bil istedim

Kula gölge Rabbe ayan bir girdabın içindeyim
Nedamete vakit çok geç son hiçliğin hiçindeyim
Küfre dönük sorgularla nedenlerde niçindeyim
Zulamda ki sualleri soruyorum bil istedim

Çok zamandır yüzüm asık az gülecek olsam var ya
Tükürüyor suratıma aynada ki garip parya
Demem o ki senden öte hayat koca bir fasarya
Yetim gibi boynu bükük duruyorum bil istedim

Hayallerin gözlerime yağmurları dokuyorken
Yere düşen her damlada topraklar sen kokuyorken
Kırkı çıkmış sevdamıza gökler "Yasin" okuyorken
Üç bin harfte bir tek rahmet arıyorum bil istedim

Dizlerimde uyutsamda o kızılca kıyameti
Kendisinden menkul imiş ayrılığın kerameti
Nasıl olsa tek kurşunluk bu sevdanın selameti
Sen üzölme ben kendimi vuruyorum bil istedim

Mutlu Aydurmuş